

Žiarivé adventné obdobie

Aj naša mestská časť Podunajské Biskupice už dýcha tou pravou predvianočnou atmosférou. V prvú adventnú nedeľu 29. novembra bol slávnostne požehnaný adventný veniec na Trojičnom námestí, ktorého prvá svieca sa rozžiarila spoločne s rozsvietením vianočných stromčekov i výzdoby na stĺpoch verejného osvetlenia. Pre deti boli veľkým lákadlom aj svietiaci Mikuláš, ktorí ich budú až do Vianoc vítať pri vstupe do škôlky a tohtoročnou novinkou pre nich je aj Vianočná schránka, do ktorej môžu vhodiť svoj list želaní pre Ježiška. A na námestie mnohých aj tento rok prilákal krásny drevený Betlehem.

Biskupické rodiny už tradične venovali pre všetkých obyvateľov vianočné stromčeky, ktoré sa osadili na Trojičnom námestí, na trhovisku Latorická, na Komárovskej ulici, na priestranstve na Uzbeckej a vo vnútrobloku na Bieloruskej ulici. Už v minulom roku sa vďaka sponzorským darom rozšírilo vianočné osvetlenie aj na Medzi jaroch, Dolných honoch a pri vstupoch do našej mestskej časti.

Žiaľ, situácia neumožnila zorganizovať obľúbený príchod svätého Mikuláša spolu s anjelom a čertom. Namiesto toho však vedenie mestskej časti plánuje zabezpečiť zázračný autobus, z ktorého vystúpi štedrý Mikuláš a rozdá našim poslušným biskupickým deťom darčeky. Minulý rok sa prvé Vianočné trhy v našej mestskej časti stretli s veľkým

ohlasom. Naši obyvatelia sa na nich stretávali s priateľmi, susedmi a spoločne si vychutnávali čarovnú predvianočnú atmosféru spojenú s bohatou ponukou jedál. Aj tieto vyhľadávané vianočné trhy sa však tento rok museli podriaďiť prísny opatreniam, no nahradila ich Vianočná biskupická terasa.

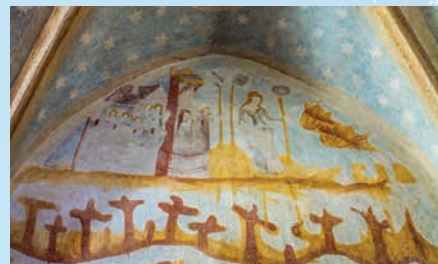
Veríme, že svojou snahou o spestrenie predvianočného obdobia a vyzdvihnutia atmosféry blížiacich sa Vianoc mestská časť Podunajské Biskupice svojich obyvateľov potešila. Zároveň dúfame, že na Božie narodenie príde uvoľnenie atmosféry, pravá radosť a pri štedrovečernom stole sa všetci zídeme v zdraví, ktoré si tento rok možno budeme oveľa viac vážiť.

Martina Fröhlich Činovská

Biskupičania pomáhajú vrchnáčikmi

Za necelý týždeň po zverejnení výzvy na zber plastových vrchnáčikov pre ťažko chorého chlapca Biskupičania naplnili dve mriežované srdcia vyrobené pre dobročinný účel. Zbierka pokračuje a finančná pomoc bude určená pre jeho rodinu na nákladnú rehabilitáciu. **str. 5**

Sakrálna architektúra obohacuje

Biskupičan Ing. arch. Pavol Pauliny, PhD. je vedúci Ústavu dejín a teórie architektúry a obnovy pamiatok Fakulty architektúry a dizajnu STU. Podieľal sa aj na pamiatkovom výskume v Kostole sv. Mikuláša v Podunajských Biskupiciach a zrealizoval aj architektonický projekt Pastoračného centra pri jeho fare. **str. 8, 9**

Dôvera zaväzuje

Pred dvoma rokmi dňa 6. decembra 2018 zložili na ustanovujúcom zasadnutí miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice zákonom predpísaný sľub novozvolený starosta aj pätnásť poslanci. V závere roka je ten správny čas na bilancovanie. **str. 2, 3**

Vážení Biskupčania!

Sú tomu už dva roky, odkedy mi v novembrových komunálnych voľbách v roku 2018 väčšina z vás prejavila dôveru a následne som sa tak na deň nášho patróna sv. Mikuláša 6. decembra ujal funkcie starostu. Dodnes si túto podporu nesmierne vážim a je pre mňa aj naďalej veľkým záväzkom ju nesklamať.

Chcel by som vás v skratke informovať o krokoch, ktoré za ostatné dva roky Mestská časť Bratislava – Podunajské Biskupice pod mojim vedením urobila.

Intenzívna bola najmä spolupráca so základnými a materskými školami v našej zriaďovateľskej pôsobnosti, ktoré výborne obstáli v náročných výzvach ako obedy zadarmo, dištančné vzdelávanie či opätovné spustenie výučby s mnohými protiepidemiologickými opatreniami. V septembri 2019 sme slávnostne otvorili novú MŠ na Komárovskej ulici a ZŠ Biskupická môže vďaka začleneniu našej obce do Atlasu rómskych komunít priamo čerpať dotácie. V roku 2020 sa na ZŠ s MŠ s vyučovacím jazykom maďarským komplexne opravila strecha a v ZŠ Podzáhradná prešla kompletnou rekonštrukciou stravovacia jednotka v jej objekte. V areáli ZŠ Bieloruská sme vybudovali multifunkčné ihrisko a v MŠ Estónska 3 sme ihrisko zrekonštruovali. Zrekonštruovali sme aj Športový areál na Baltskej ulici a Športový areál Tryskáč, ktoré tak môžu slúžiť širokej verejnosti na rôzne športové účely. Pre našich učiteľov sme zrekonštruovali dva služobné byty v MŠ Estónska 3 a 7. Schválené sú aj financie na rekonštrukciu strechy, zateplenie a výmenu elektrických rozvodov v ZŠ Bieloruská.

V roku 2019 dostalo detské ihrisko na Podzáhradnej ulici nové oplotenie a tieniace plachty a na detskom ihrisku na Uzbeckej ulici bola pod hojdačky osadená gumová dopadová plocha. K ostatným menším investíciám patrí osvetlenie ihriska vo vnútrobloku na Estónskej solárnymi LED svetidlami. V trende obnovy detských ihrísk sme pokračovali aj v roku 2020 a momentálne sa realizujú dokončovacie práce na celkovej obnove troch detských ih-

rísk na ulici Podzáhradná, Baltská a Ipeľská s modernými hracími prvkami, ktoré budú spĺňať prísne bezpečnostné kritériá a nasledovať bude aj ihrisko na Bodrockej ulici.

Počas leta 2019 sme vybudovali 17 nových parkovacích miest za kotolňou na Podunajskej ulici, zrealizovali sme aj rekonštrukciu chodníkov na uliciach Estónska a Podzáhradná a nainštalovali sme nový informačno-navigačný systém pre chodcov a motoristov. V lete 2020 sme vymenili vozovku na ulici Lotyšská vrátane parkovacích plôch a na ulici Baltská a nasledovať budú aj vozovky na uliciach Bodrocká a Hronská.

Prioritou pre mňa zostáva aj čistota a starostlivosť o verejné priestranstvá. Čo sa týka ich údržby, stále je čo vylepšovať. Zberný dvor na Dvojkrížnej ulici sa presunul mimo intravilán mestskej časti a priniesol tak úsporu finančných prostriedkov z nášho rozpočtu. V rámci boja s čiernymi skládkami sme umiestnili do lokalít ich častého výskytu zákazové tabule a nainštalovali aj fotopasce.

Aj vďaka spolupráci so spoločnosťou Slovnaft pribudlo v Podunajských Biskupiciach 300 oceľových smetných košov, 65 nových lavičiek, 200 mladých stromov a s výsadbou plánujeme pokračovať. Naďalej chcem pokračovať v duchu snahy o získanie sponzorských darov. Miestne firmy prispievajú aj na naše kultúrne podujatia a väčší finančný príspevok sa nám podarilo získať aj na rozšírenie vianočného osvetlenia. V rámci projektu „Dažďová záhrada“ sme skrášlili priestory nádvorí miestneho úradu na Trojičnom námestí, ktoré slúžia aj verejnosti.

S pozitívnymi reakciami sa stretla aj moja snaha o rozvoj kultúry v našej mestskej časti. Kultúrne podujatia sme rozšírili a priniesli aj nové, ako napríklad Súťaž v pečení fašiangových šišiek, oslava MDŽ, Veľkonočné trhy a Zdobenie veľkonočného stromu, Tančiareň pre seniorov či kurz pečenia. Pravidelne sa v našej mestskej časti konali rôzne koncerty a divadelné predstavenia, ktoré boli vopred vypredané a s veľkým ohlasom a návštevnosťou sa stretli aj Prvé vianočné trhy spolu s krásnym Betlehemom, ktorý bude zdobiť Trojičné námestie aj tento rok. Veľká vďaka patrí aj všetkým športovým združeniam, ktoré sa v našej mestskej časti venujú rozvoju športu pre deti i dospelých. Výborná je aj spolupráca s našim Dobrovoľným hasičským zborom i všetkými organizáciami pôsobiace v Podunajských Biskupiciach. Našu podporu majú aj naše Kluby seniorov, ktorým sme zveľadili ich priestory a vybavili novým nábytkom.

Ako úrad sme tiež začali fungovať moderným spôsobom komunikácie. Zriadili sme oficiálnu facebookovú stránku mestskej časti a spustili vynovenú webovú stránku www.biskupice.sk ako aj mobilnú aplikáciu pre občanov. Z dielne nášho Oddelenia sociálnych vecí, zdravotníctva a bytovej politiky schválili poslanci VZN, ktoré sa týkajú práve pomoci pre našich dôchodcov, sociálne slabších občanov či čerstvých rodičov. Nové pravidlá dostalo tiež prideľovanie obecných bytov v záujme transparentnosti a verejnej kontroly hospodárenia. V rámci Stavebného úradu sme zaviedli miestny poplatok za rozvoj a zriadili sme tiež „Register PDPB“, ktorého cieľom je maximálne zefektívniť zákonné postupy v konaniach.

Momentálne máme rozbehnuté väčšie projekty „Zelené srdce Biskupíc“, vybudovanie pumpracovnej dráhy na Dolných honoch

a troch oddychových oáz vo vnútroblokoch na sídlisku Medzi jarkami. Veľkú rezervu však vidím vo zvýšení bezpečnosti a pokoja pre našich obyvateľov. Budem aj naďalej trvať na zintenzívnení hliadkovej a monitorovacej činnosti v rizikových lokalitách Podunajských Biskupíc, osadení a pravidelnom kontrolovaní bezpečnostných kamier a podporujem aj petíciu našich občanov za zriadenie stanice Mestskej polície v našej mestskej časti.

Za dva roky pôsobenia vo funkcii starostu sa podarilo urobiť veľa vecí v prospech našich obyvateľov aj vďaka úzkej spolupráci s miestnymi poslancami, ktorým týmto ďakujem za konštruktívny prístup. Aj naďalej sa budem snažiť vypočuť návrhy našich obyvateľov, zapájať verejnosť do diania a rozhodovania v mestskej časti a zvyšovať kvalitu a prístupnosť služieb samosprávy našim občanom. A aj v roku 2021 bude platiť to, čo som povedal pred rokom. Vo svojej snahe urobiť z Podunajských Biskupíc lepšie miesto pre život nepoľávim!

Polgármesteri ténykedésem két éve alatt a helyi képviselőkkel karöltve, akiknek a munkához való konstruktív hozzáállását ezúton is megköszönöm, sok mindent sikerült megvalósítani lakosaink érdekében. Továbbra is igyekszem meghallgatni a javaslatokat, bevonni a nyilvánosságot városrészünk történeisébe és határozataiba, s minőségi hozzáférhetőséget biztosítani önkormányzatunkhoz a polgárok számára. A 2021-es esztendőben is él az, amit egy évvel ezelőtt mondtam: minden igyekezettel azon vagyok, hogy Pozsonypüspököt élhetőbbé tegyük, s ettől a céltól nem tárgyok.

Mgr. Zoltán Pék
starosta

Zasadnutie Regionálneho združenia starostov mestských častí

V piatok 20. 11. sa v Dome kultúry Vetvár konalo zasadnutie Regionálneho združenia starostov mestských častí hlavného mesta Slovenskej republiky. Hlavným cieľom Regionálneho združenia mestských častí je obhajovať záujmy mestských častí pri rešpektovaní ich samostatnosti v systéme orgánov hlavného mesta Slovenskej republiky a aktívne koordinovať spoločný postup mestských častí pri presadzovaní spoločných záujmov mestských častí a ich obyvateľov.

Prítomných starostov a starostky na úvod privítal ako hosťiteľ starosta Mgr. Zoltán Pék v Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice a ďalej rokovanie viedol predseda Regionálneho združenia Ing. Jozef Krúpa.

Zástupca združenia miest a obcí informoval predstaviteľov jednotlivých mestských častí o výsledkoch rokovania krízového štábu a o pripravách a priebehu celoplošného

testovania. Starostovia a starostky diskutovali o aktuálnych témach a ich zástupca z Rady partnerstva Bratislavského samosprávneho kraja ich informoval o požiadavke urýchlenia výzvy na financovanie nových škôl z programu IROP. Primátor Bratislavy Ing. arch. Matúš Vallo vyjadril mestským častiam komunikačnú a mediálnu podporu magistrátu k plánovanému sčítaniu obyvateľov a odprezentoval im Manuál verejných priestorov. Počas zasadnutia prítomní tiež vyjadrili svoj názor k návrhu rozpočtu hlavného mesta Bratislavy na rok 2021.

(red.)

Tichá pocta pri soche Padlých hrdinov

Celosvetová pandémia covidu-19 nás ešte stále drží v hrsti a preto sa stále musíme riadiť prísnyimi opatreniami proti šíreniu tejto plagi. Nielen na jar, ale aj teraz na jeseň, keď kvôli druhej vlne je výnimočný stav, počas ktorého je treba dodržať určité opatrenia, ktoré obmedzujú, ba úplne zastavili kultúrne vyžitie obyvateľov. Základná organizácia Csemadoku to cíti najviac, nakoľko na celý rok mala naplánovaných dvanásť akcií, z ktorých sa na jar stihli uskutočniť tri programy do sto účastníkov. Teraz na jeseň sa mohli uskutočniť tiež len tri programy s najviac päťdesiatimi účastníkmi. V októbri na Pamätný deň vysídlených sa uskutočnila sv. omša s úmyslom zmierenia s následným kladením vencov pri pamätnom stĺpe a poobede v DK Vetvár bolo odovzdanie Ceny Csemadoku a literárne pásmo herca, držiteľa Kossuthovej ceny, Imre Borárosa. Pred 102 rokmi dňa 11. 11. o 11 hodine 11-tej minúte

podpísali svetové veľmoci zmluvu o mieri. V minulosti sme si už trikrát pripomenuli túto udalosť programom a následným položením kytíc a sviečok. V tomto roku, žiaľ, iba bez programu sme si mohli uctiť pamiatku padlých Biskupičanov v 1. svetovej vojne. Tichou poctou za zvuku zvonov farského Kostola sv. Mikuláša položil veniec vďaka starosta Podunajských Biskupíc Zoltán Pék, predseda Slovenskej asociácie pohrebníctva a kremácie Ladislav Stríž s manželkou Juditou, riaditeľka ZŠ a MŠ s VJM Monika Maurská a jej zástupkyňa Katalin Bittera, v mene ZO Csemadoku Anna Fukáriová a Izabella Jégh a v mene Biskupičanov položili kahance Anna Putzová, Marta Széllóvá a Ladislav Nagy. Na pomníku na dvoch mramorových doskách sú vyryté mená padlých Biskupičanov v 1. a 2. svetovej vojne. Nech odpočívajú v pokoji.

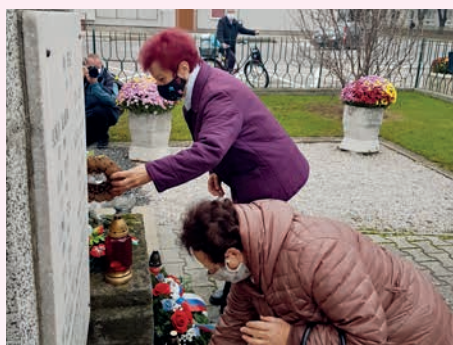
Izabella Jégh, miestna poslankyňa a podpredsedníčka ZO Csemadoku

Néma főhajtás a hősök szobránál

A világméretű vírusjárvány még mindig bezárva tart bennünket. Így a Csemadok-alapszervezet ősze tervezett programjai is csak nagyon foghíjasan teljesülhettek. Október 4-én a korlátozó előírások szigorú betartása mellett 50 fő részvételével megvalósulhatott a kitelepítettek emléknappja alkalmából a megbékélés szándékával bemutatott szentmise, utána a koszorúzás, majd délután a Vetvár Művelődési Házban a Pozsonypüspöki Magyarorságnak Megmaradásáért Csemadok-díj átadása. Azt követően Felvidéki magyarok litániája címmel a Kossuth-díjas Boráros Imre által bemutatott darabot is megtekinthették a jelenlévők.

Százkét évvel ezelőtt 1918. november 11-én 11 óra 11 perckor írták alá a nagyhatalmak az I. világháború befejezéséről szóló békepaktumot. Ennek emlékére és a Kárpát-medence-szerte jeltelen sírban nyugvó honvédek tiszteletére már három alkalommal tartottunk műsorral és imával egybekötött megemlékezést a Szentháromság téren álló hősök szobránál. Idén a 102. évfordulót a Szent Miklós-plébániatemplom harangjainak zúgása mellett néma főhajtással és a kegyelet virágainak elhelyezésével tarthattuk csak meg. Ez alkalommal is Pozsonypüspöki Önkormányzatának polgármestere, Pék Zoltán, a Temetkezési Vállalatok Szlovákiai Asszociációjának elnöke Stríž László és neje Judit, a helybéli Magyar Iskola és Óvoda igazgatója Maurský Mónika és helyettese Bittera Katalin, a Csemadok alapszervezete nevében Fukári Anna és Jégh Izabella helyezték el az emlékezés virágait. A falu la-

kosságát képviselve Széll Márta, Putz Anna, és Nagy László tették a mécseseket a szobor talapzatára, amelyen két márványtáblába vésvé olvashatók az I. és II. világháborúban

elesett püspökiek nevei. Legyen áldás és béke poraikon.

Jégh Izabella, önkormányzati képviselő, a Csemadok ASZ ügyvezető alelnöke

Na flámských poliach

Major John McCrae (1915)

Na poliach flámskych kvitnú divé maky,
rad za radom lemujú biele kríže clivé.
Tu ležíme. Na oblohe škvránky statočne
svoju pieseň spievajú, hukotom zbraní
pod nimi neprestajne rušenú.
My už však nevstaneme a je to možno zdanie,
že včera ešte žili sme, milovali a boli milovaní.
Teraz len ticho ležíme na tejto flámskej pláni.
Náš boj však zasa iní prevezmú.
Do vašich rúk dáme svoju pochodeň
a vy ju neste v diaľ. Ak by vám zhasla,
spomeňte si na náš žiaľ,
že sme tu padli zbytočne.
Len divé maky červené ďalej rastú
na poliach flámskych.

Flanders Mezején

Major John McCrae (1915)

Flanders mezején pipacsok nőnek
Keresztjei közt egy temetőnek
Ez jelöli a mi helyünket; s bár fenn az égen
Még bátran szól a pacsirta ének
Lenn, az ágyúdörgésben nem hallod őket.
Mi vagyunk a halottak, kik pár napja még
Éltünk, elesünk, ragyogott ránk a naplemente
Szerettünk, szerettek minket s most itt a vég,
Flanders mezején.
Viaskodjatok Ti az ellenséggel;
Átadjuk a fáklyát elhaló kézzel;
Vigyétek Ti azt magasra tartva.
De ha hűtlenek lesztek hozzánk, mélyén a sírnak
Mi nem tudunk aludni, bár pipacsok nyílnak
Flanders mezején.

Srdcia plné vrchnáčikov

Nie všetci sa tešíme pevnému zdraviu, ktoré si v týchto časoch ešte viac vážime. Najhoršie je však, ak s chorobami bojuje bezbranné dieťa. Na našej Základnej škole Podzáhradná žiaci a ich rodičia pod vedením pani učiteľky Lucie Branikovičovej už viac ako štyri roky zbierajú vrchnáčky z plastových fľaš na pomoc Peťkovi so svalovou dystrofiou. V tejto dobročinnej zbierke im chcel starosta Mgr. Zoltán Pék pomôcť a dal vyrobiť dve mriežkované srdcia na zber plastových vrchnákov, ktoré boli v polovici novembra osadené na Trojičnom námestí a na trhovisku na Latorickej ulici.

Srdce na námestí venovalo vedenie mestskej časti 11. ročnému nepočujúcemu chlapčkovi Marekovi zo Skalice, ktorý od narodenia zápasí s mnohými diagnózami ako Downov syndróm, detská mozgová obrna, nádorové ochorenia a absolvoval už 45 operácií. Statočný Marek spolu s hlboko veriacou rodinou sa však rozhodli zabojsovať a vyvrátiť nepriaznivé prognózy lekárov o najviac piatich sviečkach na narodeninovej torte. Marečkovi pomáha nákladná rehabilitácia v zahraničí, vďaka ktorej sa dokonca postavil na nohy a urobil prvé kroky. Magnetická stimulácia mozgu priniesla tiež pozitívne výsledky a Marek

začal čoraz viac vnímať svoje okolie. Táto liečba je však veľmi nákladná a obaja rodičia na invalidnom dôchodku na ňu zbierajú financie všetkými možnými prostriedkami.

Ďalšie srdce na trhovisku zatiaľ hľadá svojho majiteľa a vedenie mestskej časti plánuje onedlho osadiť kovové srdce aj na Medzi jarkoch. „Za necelý týždeň od zverejnenia

unicef
pre každé dieťa

DARUJ DOBRÝ POCIT

2-ročná Maria John z Južného Sudánu, ktorá trpí podvýživou sa konečne usmieva. Práve zjedla špeciálnu nutričnú výživu na báze arašidov, ktorá dokáže podvyživené detičky dostať z najhoršieho v priebehu 6-8 týždňov. „Nemôžem tomu uveriť,“ hovorí jej babička Victoria o jej zlepšujúcom sa zdravotnom stave. „Maria bola taká vyslabnutá, že sme sa obávali, či sa ešte vráti z nemocnice domov.“

Aj Vy sa môžete stať súčasťou príbehov so šťastným koncom. Za 3€ môžete zabezpečiť 3 deťom raňajky, obed aj večeru. Čím nás bude viac, tým viac podvyživených detí sa nám podarí uzdraviť.

Stačí poslať SMS s textom BISKUPICE POMAHAJU na číslo 844 a za 3€ nakrmíte 3 hladných drobčkov.

ĎAKUJEME.

viac informácií na www.darujdobrypocit.sk

výzvy na zber plastových vrchnáčikov pre ťažko chorého Mareka sa srdce na Trojičnom námestí naplnilo! Zbierame ďalej a ja verím, že ešte pred sviatkami doručíme Marekovej mame veľký pozdrav od Biskupičanov

v podobe dodávky plnej vrchnáčikov,“ neskrýval nadšenie nad veľkou odozvou starosta Zoltán Pék.

Ďakujeme vopred všetkým našim obyvateľom s veľkým srdcom, vďaka ktorým pomôžeme Marekovi a aj iným deťom zabojsovať a napredovať a všetky tri srdcia sa budú aj naďalej naplňovať plastovými vrchnákmi.

Martina Fröhlich Činovská

Z rokovania miestneho zastupiteľstva

Na 16. zasadnutí miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice dňa 28. októbra 2020 poslanci hlasovali o Návrhu na prijatie návratnej finančnej výpomoci z Ministerstva financií Slovenskej republiky.

Zasadnutie sa uskutočnilo v online priestore, keď starosta, prednostka a zamestnanci úradu zasadali v zasadačke miestneho úradu na Trojičnom námestí a poslanci miestneho zastupiteľstva boli pripojení prostredníctvom komunikačnej platformy Zoom.

Návrh na prijatie návratnej finančnej výpomoci z Ministerstva financií uviedol starosta mestskej časti Mgr. Zoltán Pék a doplnujúce informácie uviedla pracovníčka ekonomického oddelenia Mgr. Zuzana Švarc Harisová. Do diskusie sa prihlásila poslankyňa Izabella Jégh s otázkou, či mestská časť neporušuje zákon, keď žiada o finančné prostriedky na akcie, na ktoré už finančné prostriedky boli schválené. Prednostka miestneho úradu Ing. Mariana Páleníková uviedla, že časť rekonštrukcie komunikácií už bola zrealizovaná, pričom na rekonštrukciu komunikácií bola vysúfažená spoločnosť Strabag a rekonštrukciu detských ihrísk spoločnosť Veríme v zábavu. Rekonštrukcie by mali byť ukončené do konca novembra a faktúry budú uhradené v súlade so zákonmi. Vo faktickej poznámke poslankyňa Jégh uviedla, že spolu s návrhom nového uznesenia mal byť pripravený

návrh na zrušenie platného uznesenia. Odpovedala prednostka v zmysle, že úrad nemohol pripraviť zmenu rozpočtu, kým uvedené prostriedky nebudú prijaté do rozpočtu mestskej časti. Poslankyňa Barbora Lukáčová upozornila, že súvislosti mali byť

poslancom lepšie vysvetlené. Poslanec Pavol Kubiš položil otázku, ako je to s úverom zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Kontrolór Mgr. Ján Komara podal vysvetlenie, že uvedený úver bude splatný budúci rok.

Po diskusii poslanci pristúpili k hlasovaniu, ktorým miestne zastupiteľstvo Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice schválilo prijatie návratnej finančnej výpomoci v celkovej sume 227 824,- € na výkon samosprávnych pôsobností z dôvodu kompenzácie výpadku dane z príjmov fyzických osôb v roku 2020 v dôsledku pandémie ochorenia COVID-19. Poslanci zároveň schválili použitie prijatej návratnej finančnej výpomoci na financovanie investičných akcií zaradených do rozpočtu Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice na rok 2020 na rekonštrukciu cesty Bodrocká – Hronská vo výške 63 577,- € a na rekonštrukciu detských ihrísk vo výške 164 247,- €. Následne poverili starostu Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice k podpisu Zmluvy o návratnej finančnej výpomoci medzi MF SR a Mestskou časťou Bratislava – Podunajské Biskupice a zobrali na vedomie stanovisko hlavného kontrolóra Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice k návrhu na prijatie návratnej finančnej výpomoci od Ministerstva financií SR.

Podrobné informácie z rokovania miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava – Podunajské Biskupice zo dňa 28. 10. 2020 nájdete v zápisnici a na zvukovom zázname na webovej stránke www.biskupice.sk.

Osvetlenie detského ihriska na Estónskej

Mestská časť Bratislava – Podunajské Biskupice nainštalovala na detskom ihrisku na Estónskej ulici na podnet miestneho poslanca Pavla Hanzela štyri LED solárne svietidlá. Ich osadenie, vrátane dopravy a materiálu stálo mestskú časť celkovo 2 001,60 €.

Štyri LED solárne lampy sú osadené na otvorenom priestranstve, aby sa cez deň dostatočne nabíli a následne počas noci postupne zhasnú. Svoje okolie osvetlia cca do 3,5 metrovej vzdialenosti. Nejedná sa však o intenzívne svetlo, keďže nejde o klasické pouličné osvetlenie. To by tento vnútroblok potrebovalo ako soľ. Osadenie pouličného osvetlenia je však plne v kompetencii magistrátu, čo dáva tušiť, že jeho realizácia ešte nejaký rok potrvá. „Navrhol som finančne dostupné riešenie, lebo tá tma v zime na ihrisku je neúnosná. Každopádne, aj keď sa osvetlí celý kruh, na ihrisko vyjde možno tak jedna lampa, takže tieto solárne lampy sú tak či onak potrebné. Vďaka patrí starostovi Zoltánovi Pékovi, ktorý môj nápad

bez váhania podporil a zrealizoval,“ vyjadril sa autor myšlienky Pavol Hanzel.

Na prekvapenie mnohých toto alternatívne riešenie prinieslo želaný efekt a rodičia s deťmi sa môžu na ihrisku hrať aj po skorom zotmení. V prípade, ak sa solárne LED osvetlenie osvedčí, bude vedenie mestskej časti uvažovať s jeho umiestnením aj na iných miestach.

Mestská časť Podunajské Biskupice zároveň vykonala z estetického dôvodu ako aj údržby svojho majetku odborné odstránenie grafitov z obvodového plášťa budovy Zdravotného strediska na Lotyšskej ulici. Následne bol na obvodovom plášti budovy do výšky troch metrov od terénu aplikovaný antigrafitový náter. (red.)

Reakcia na petíciu proti pumtrackovej dráhe

Mestská časť Bratislava – Podunajské Biskupice sa zapojila do grantu, ktorý vyhlásil magistrát na rozvoj športovej infraštruktúry. Mesto v júni schválilo projekt pumtrackovej dráhy na sídlisku Dolné hony na Latorickej ulici a na jej výstavbu komisia poskytla mestskej časti 80 tisíc eur. Po začatí prác sa na oplotení objavil odkaz na petíciu občanov proti vzniku pumtrackovej dráhy s nápisom „Nechcete prísť o kopce? Pridajte sa k nám!“ Ako jeden z dôvodov, ktoré viedli autorov petície k požiadavke na okamžité zastavenie prác, bola obava o výrazné zhoršenie kvality života obyvateľov Latorickej ulice.

Priestor pre poslanca

Dovoľte mi vyjadriť sa k petícii, ktorú evidujem v súvislosti s výstavbou pumtrackovej dráhy na Latorickej ulici. Tento projekt je pod mojou záštitou ako mestského, ale aj miestneho poslanca, financovaný je z prostriedkov magistrátu, ktorý chce podporovať rozvoj športu u mládeže. Ako bývalý športovec budem vždy plne podporovať výstavbu športovísk. Projekt som presadzoval u ve-

denia mesta a stojím aj za návrhom dráhy, ktorú som projektoval bezplatne.

V prvom rade nie je pravda, že by sa o projekte rozhodlo od zeleného stola. Projekt bol dlhodobo komunikovaný a dokonca sme ho riešili aj v rámci poslaneckého dňa, ktorý som absolvoval v danej lokalite spolu s ďalšími kolegami poslancami.

K vhodnosti umiestnenia stavby dodávam, že samotný areál na Latorickej je veľmi dobre koncipovaný, pretože pokrýva športové využitie pre viaceré vekové kategórie. Výhodou pumtrackovej dráhy je taktiež jej univerzálnosť pre rôzne vekové skupiny. Ak padla námietka, že Vrakuña má pumtrack, tak s tým súhlasím. Áno má a plánuje v dohľadnej dobe vybudovať ďalší, pretože je to veľmi obľúbená športová činnosť. Autor v petícii vyčíta chýbajúcu cyklotrasu, ktorá však v prípade pumtracku, ktorý je dráhou sám o sebe, nehrá žiadnu úlohu.

Áno, dozorujúcim stavebným úradom je ten vo Vrakuni, čo však vyplýva zo zákona. Nie je možné, aby si mestská časť Podunajské Biskupice sama sebe schvaľovala a vydávala ohlásenia drobnej stavby. Čo sa týka zelene a asfaltu, vznikom pumtracku naopak asfalt ubudne a zeleň pribudne. Konkrétne bude v danej lokalite o 40% menej asfaltu a bude vysadená nová zeleň, ktorá bude v letných mesiacoch ochladzovať prostredie.

Sám som Biskupičan a v danej lokalite som tiež ako dieťa „fahal káčera“. Nedovolil by

som si preto siahnuť na lokalitu a zničiť ju. Naopak našou ambíciou je plochu revitalizovať. Práve staré betónové plochy prerastené trávou sa rušia a na ich mieste sa vybuduje dráha. Čo sa týka „kopcov“, ktoré sú najväčším kameňom úrazu, rozhodne nie je pravda, že ich ideme zlikvidovať. V časti kopcov bude zasadená pumtracková dráha a zvyšné budú aj naďalej slúžiť svojmu účelu.

Záverom chcem dodať, že chápem aj ľudí, ktorí sa pustili do petície, je to ich slobodné právo. V lokalite som rozmiestnil obrázky s vizualizáciami celej dráhy, aby občania získali lepšiu predstavu o celom projekte.

Ing. Roman Lamoš

poslanec miestneho a mestského zastupiteľstva

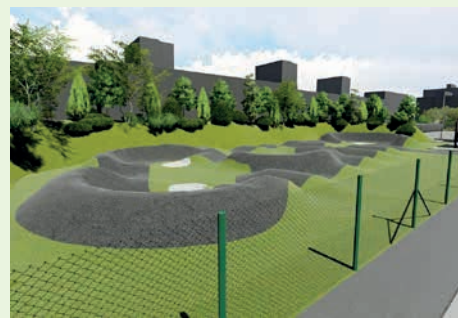
Priestor pre poslanca

Rád by som vyjadril svoj názor na petíciu, kdeže aj ja som jeden z iniciátorov a nositeľov myšlienky tohoto projektu. Komunikáciu v rámci predvolebnej kampane sme viedli osobne aj s obyvateľmi na Latorickej ulici, ktorí nás okrem iného upozorňovali na schátranú a nebezpečnú dráhu z čias socializmu. Som preto rád, že to, čo sme im pred voľbami sľúbili, sa nám aj podarilo presadiť.

V petícii sa uvádza, že: „*premena sa nezakladá na Územnom pláne Podunajských Biskupíc, o ktorých paradoxne nerozhoduje Stavebný úrad Podunajské Biskupice, ale rozhoduje Stavebný úrad Vrakuña! Na území Vrakune už stojí jedna pumtracková dráha, ale mimo zastavenej oblasti!*“. Stará dráha sa stane novou dráhou a územný plán nemeníme. Sme radi, že zábavu a šport pre deti ponúkne okrem Vrakune aj naša mestská časť. Nie každé sídlisko sa môže popýšiť tak veľkorysým priestorom ako je na Latorickej ulici, ale zároveň ani tak schátraným. Autori petície sa obávajú, že prídu o kopce a o zeleň. Kopce ostanú zachované, urobia

sa len terénne úpravy a betón sa vymení za asfalt. Eliminujú sa nebezpečné prechody medzi jednotlivými betónovými doskami, križovatky v dráhe a všetko sa zabezpečí podľa bezpečnostných noriem pre bicykle, kolobežky a iné kolieskové športy. Na súčasných kopcoch sa žiadne reálne športovanie prevádzať nedá! Jazda na dráhe je nebez-

pečná, pod niektorými betónovými kvádrami videli aj potkany. Zároveň je cieľom projektu zachovať existujúcu zeleň a dosadiť aj ďalšie stromy, keďže si uvedomujeme, že tu chýbajú tieň a viac zelene.

Nemôžem súhlasiť s názorom, že ide o projekt riadený od stola. Ide o zámer z dielne volených poslancov, na ktorý bola získaná podpora mesta a mestskej časti. Osobne mi je ľúto, keď vidím tento areál schátraný a nevyužitý. Má oveľa väčší potenciál než stav, v akom sa v súčasnosti nachádza, a ja som presvedčený o prínose zrekonštruovanej dráhy. Projekt je navrhnutý tak, aby nezmišľoval kopcovitý terén, ktorý bude čiastočne zachytávať hluk z ihriska k bytovým domom. Súhlasím s tým, aby sa vybudovalo okolo areálu oplotenie, aby sem nechodili po nociach vyčínať vandali, no oplotenie sa bude až po ukončení prác.

Na záver musím povedať, že mi je ľúto, ak niekto vníma projekt pumtrackovej dráhy ako zhoršenie súčasného stavu. Avšak žiadať úrad, aby sa správal tak, že bude účelovo zanedbávať financovanie projektov pre deti a šport? Aj keď nesúhlas akceptujem, s argumentami nesúhlasím. Som toho názoru, že ak necháme prostredie zanedbané, budú sa tu aj naďalej zdržiavať neprispôsobiví občania. To však nikto z nás nechce, tak ho podme spoločnými silami skultúrniť.

Pavol Hanzel

poslanec miestneho zastupiteľstva

Sakrálna architektúra obohacuje

Ing. arch. Pavol Pauliny, PhD. je vedúci Ústavu dejín a teórie architektúry a obnovy pamiatok Fakulty architektúry a dizajnu Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. Zameriava sa na problematiku obnovy architektonického dedičstva a novej tvorby v historicky chránených územiach. Je členom Pamiatkovej rady Ministerstva kultúry SR a Komisie Hlavného mesta Bratislavy pre pamätihodnosti a zásahy do verejného priestoru. S manželkou a troma deťmi žije v Podunajských Biskupiciach.

Okrem Vašich aktivít architekta a vysokoškolského pedagóga sa podieľate aj na pamiatkovom výskume v rímskokatolíckom Kostole sv. Mikuláša v Podunajských Biskupiciach. Architektonicko-historický výskum tam objavil aj jedinečnú freskovú výzdobu v presbytériu. Aký pocit sa Vás pri takýchto úžasných objavoch zmocňuje?

Ten pocit je skvelý. Najmä ak nájdete niečo, o čom ste si mysleli, že je už dávno stratené. O freskách v Kostole sv. Mikuláša, ktoré presvitajú spod vápenných náterov, sa písalo už v 19. storočí. Pri prestavbách kostola v 20. storočí však podľa záznamov obli robotníci všetky vnútorné omietky. Potešilo nás, že nie všetky. Na omietky vo svätyni, na ktorých sú nádherné stredoveké

Ďalším Vaším architektonickým projektom, ktorý sa realizoval v Podunajských Biskupiciach, je Pastoračné centrum pri rímskokatolíckej fari, ktorého realizácia si vyžadovala kompozíciu objektov starej fary s dostavbami. Bola to náročná práca?

Práca na projekte novej fary a pastoračného centra nebola jednoduchá, ale veľmi obohacujúca a korunovaná úspešnou realizáciou. Bolo to pekné architektonické zadanie, osvietený investor a dobrý dodávateľ stavby. Sen každého architekta. Od prvých návrhov ku architektonickej štúdii, projektu pre územné rozhodnutie, projektu pre stavebné povolenie, stavbe a úspešnej kolaudácii prešlo desať rokov. Za ten čas sa aj v pôvodných návrhoch veľa zmenilo. Napríklad na budove starej fary sa popri

norodý typologický druh stavieb. Napriech históriou bola vždy nositeľkou kultúry, umeleckej a stavebnej vyspelosti spoločnosti. Najväčší architekti, sochári a maliari boli pozývaní ku prácam na kostoloch a kláštoroch. Ťažko si predstaviť zaujímavejší objekt záujmu pre architekta. Ponúka priestor na štúdium, výskumy, pamiatkovú obnovu, ale aj tvorivé navrhovanie.

maľby, sa „zabudlo“. Výskum však priniesol aj iné prekvapujúce zistenia. Napríklad, že hlavná loď kostola už stála v polovici 12. storočia a pred dnešným kostolom bol na jeho mieste kostol starší, pravdepodobne z 11. storočia. Biskupický kostol je tak najstarším stojacim románskym kostolom na území veľkej Bratislavy. Úžasný pocit máte však aj vtedy, keď nájdete niečo, čo iný skryl. V Kostole sv. Mikuláša sme tak v zamurovanom barokovom okne našli liturgické nádoby a svietniky spolu s odkazom vo fľaši, ktoré tam nechali pri prestavbe interiéru v roku 1954. Niekde v stenách bočnej prístavby by mala byť zamurovaná aj zakladajúca listina kaplnky Ormosdy z roku 1794, ktorú sme zatiaľ žiaľ nenašli.

stavebných prácach objavil zamurovaný gotický portál, ktorý je dnes prezentovaný vo vstupných priestoroch pastoračného centra. Z farskej budovy je tak najstaršia pamiatka v Podunajských Biskupiciach, samozrejme okrem kostola. Paradoxné je, že stará fara nie je vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku. Zabudlo sa na ňu.

Boli ste spoluriešiteľom viacerých vedeckých grantových úloh, napríklad obnova kaplniek na Kalvárii v Banskej Štiavnici a tiež Kláštor a rehoľné domy na Slovensku. Čím Vás sakrálna architektúra a jej obnova oslovuje a láka?

Sakrálna architektúra je rozsiahly a rôz-

Váš starý otec, MUDr. Ladislav Danielis, bol dlhé roky lekárom v Podunajských Biskupiciach. Iste si z tých čias spomínate na vtedajšiu podobu napríklad Trojičného námestia, v blízkosti ktorého býval a dnes bývate aj Vy.

Celé moje detstvo a mladosť som chodil do Biskupíc na návštevu ku starým rodičom, takže som pamätníkom zmien podoby obce od 80-tych rokov 20. storočia. A zmenilo sa toho veru dosť. Možno sa to bude zdať smiešne, ale to, čo mi ako malému chlapcovi utkvelo v pamäti sú priekopy pozdĺž Vetvárskej ulice a Trojičného námestia plné vody po daždi. Obec vtedy ešte nemala kanalizáciu. Hĺbku priekop som meral palicou a v jednej som raz aj skončil po kolená vo vode cestou do

kostola. Moja babička bola prísna osoba, viete si to predstaviť. Možno preto si to tak pamätám.

■ Váš brat je tiež lekár, otec známy profesor-arabista, mama redaktorka a prekladateľka z francúzštiny, prečo u Vás zvíťazila architektúra?

Moji rodičia nás – mňa s bratom, nikdy nenútili do štúdia konkrétneho odboru. U môjho brata zvíťazila medicína, náš dedo bol obľúbený doktor a láskavý človek.

Ja som už ako malý vždy budoval modely z dreva, papiera a obľúbenej stavebnice všetkých detí – Lega, takže to tak prirodzene vyúsťilo do štúdia architektúry. Architektúra však u mňa definitívne zvíťazila, až keď som sa počas štúdia stretol s obnovou pamiatok. Vrávi sa, že architektúra je matkou všetkých umení, ja v nej však vidím skôr vzácne sklbenie funkčnosti a estetiky. Pekný dom, v ktorom sa nedá bývať, je Vám nanič.

■ Ako sa Vám s rodinou žije v Podunajských Biskupiciach a ako zvyknete sláviť Vianoce?

V Podunajských Biskupiciach si žijem s rodinou veľmi spokojne. Ponúka nám dobrý kompromis medzi bývaním v meste a bývaním na vidieku. Nemám rád anonymitu mesta a v Biskupiciach, keď človek ide na nákup, postretá samých známych ľudí. Veľmi si cením aj farské spoločenstvo ľudí, ktoré vytvára skvelú komunitu na čele s pánom farárom Vadkertim. Vianoce slávime

ako sviatok narodenia Ježiša Krista, takže nábožne a tradične. Okrem svätej omše, veľká rodina, kapustnica, kapor a šalát musí byť. A samozrejme koláče. Pevne verím, že súčasná situácia s pandémiou nám neskalí radosť z Vianoc a tak ich prajem aj všetkým ľuďom dobrej vôle v našich Podunajských Biskupiciach.

Za rozhovor ďakuje a veľa zdravia a požehnaní v rodine praje Martina Fröhlich Činovská.

Prijať Božiu ponuku

Ako by sme charakterizovali ideálnu spoločnosť? Aké vlastnosti by mala mať? Predpokladám, že väčšina z nás by v prvom rade spomenula rovnosť. Mala by to byť spoločnosť, kde sú si všetci rovní a majú rovnaké príležitosti. Kde nikto nie je výnimka, nikto nemá pred nikým privilegia. Žijeme totiž v spoločnosti, kde vidíme, že sú rovní a rovnejší, sú tí protežovaní, uprednostňovaní a potom tí druhí. Väčšina z nás sa už asi musela vysporiadať so situáciou, keď sme boli znevýhodnení oproti druhým.

Človek nemusí byť veriaci, ale predsa očakáva, že ak nejaký ten boh existuje, mal by byť úplne spravodlivý, nemal by nikoho uprednostňovať a mal by pristupovať ku všetkým rovnako. No keď si otvoríme Bibliu, zistíme, že len v Novom Zákone sa viac ako 20× nachádzajú rôzne tvary slova *vyvoliť: vyvoleným, vyvolených, vyvolení...* Ako je to možné? Aj Boh je nespravodlivý? Aj on má svojich obľúbencov, ktorým nadfľa, ktorých modlitby vypočuje, ktorých uchráni od zla a potom sú tí ostatní, o ktorých sa až tak nezaujíma? Veď je to škandal! Ako je to teda? Ako tomu máme rozumieť?

Vysvetlime si to na príklade. Dvaja ľudia sa pohádali. Nevedia si prísť na meno a je medzi nimi hnev. Čo je potrebné na to, aby sa uzmierili? Odpustenie? Áno, odpustenie, ale to nestačí. Zoberme si, že jeden z nich sa rozhodne odpustiť. Chce urovnať spor a nadviazať na staré priateľstvo. Urobí pre to všetko. Lenže ten druhý jeho ponuku odmieta. Čo sa stalo? Navonok sa nič nezmenilo. Naďalej nekomunikujú, nemajú nič spoločné, nestretávajú sa. Jeden síce odpustil a neprechováva hnev, tým pádom sa stal slobodným, druhý jeho ponuku neprijal, naďalej žije v hneve a teda je otrokom svoj-

ho hnevu. Aby nastala aj viditeľná zmena v ich vzťahu, je potrebné, aby bola ponuka na zmierenie prijatá. Až keď k tomu dôjde, až vtedy nastane zmierenie. Čiže jedna vec je rozhodnutie odpustiť, tým nastane odpustenie, ale druhá vec je túto ponuku prijať, aby nastalo aj zmierenie.

Podobne je to aj s Bohom a jeho *vyvolením*. Lenže to sa nazýva *povolanie a vyvolenie*. Boh pozýva všetkých. On sa narodil kvôli všetkým. On dal všetkým ponuku svojej lásky a všetkých nás povolal, aby sme mali účasť na tom dobre, ktorým nás chce obdarovať. No tak, ako za jeho pozemského života, deje sa to aj dnes, že ho mnohí neprijmú, nepochopia alebo ich to jednoducho nezaujíma. Žijú, akoby neexistoval. Takíto ľudia sú povolaní, ale sa nestali vyvolenými, lebo na jeho volanie neodpovedali. Boh teda povoláva všetkých, všetkým dáva príležitosť. Ale vyvolenými sa stanú len tí, čo toto povolanie prijmú a odpovedajú naň.

Boží Syn, Ježiš Kristus, ktorého narodenie cez Vianoce slávime, nás prišiel osobne pozvať do svojho kráľovstva, do sveta spravodlivosti, lásky a pokoja. Všetci sme teda povolaní. No staňme sa aj vyvolenými! Tým, že prijmeme jeho ponuku. Nebuďme

ako tí, čo nečinne čakajú a pritom šomrú na nedostatok lásky vo svete, ale staňme sa tými, čo sa rozhodnú sprítomniť jeho lásku tam, kde žijú. Prajem všetkým obyvateľom Podunajských Biskupíc požehnané a pokojné Vianočné sviatky!

Karácsonykor sok szépet és jók kívánunk egymásnak. Vágyódunk egy jobb világra, ahol nem lesz erőszak, veszekedés, háború. A mi Urunk Jézus Krisztus, akinek születését karácsonykor ünnepeljük, éppen ezt az ajándékot adja nekünk. Meghív bennünket az igazság és béke országába. Fogadjuk el az Ő kínálatát! Ne tartozzunk azok közé, akik csak morognak a sok rosszra, ami körülöttünk van, hanem jelenítsük meg Krisztus szeretetét ott, ahol élünk.

ThLic. Jozef Vadkerti
farár

Konanie svätých omší počas sviatkov bude závisieť od aktuálnych protiepidemiologických opatrení. Ich rozpis nájdete na www.farapb.sk a na www.kostolzenka.wbl.sk.

Karácsony az igazi családi ünnep

Megünneplése a kereszténység terjedésével az egész világon meghonosodott, természetes különbségekkel a szokásokat és hagyományokat illetően. A kereszténység egyik legfontosabb ünnepe, amit a nem keresztények is ünnepként élnek meg. A december 24-től január 5-ig tartó időszak általános üzenete, a szeretet, öröm, békesség, család, otthon, összetartozás, barátság érzésének megélése ugyanis mindkét csoport számára egyaránt fontos. Mindemellett igazi jellegét az adja, hogyan tartjuk meg, hogyan éljük meg. A szokások helyi kultúrákként változtak, erőteljesebben voltak jelen a kimondottan vidékies jellegű településeken, amit a nagyváros, Pozsony közelsége községünkől elvett.

Pozsonypüspökin is voltak hagyományok, amelyekről gyermekkoromból táplált emlékek alapján szólok. A karácsonyra való készülődés nem csupán a közkedvelt szokások gyakorlásában merült ki. Ekkor kellett beszerezni az ajándékokat, üdvözlőlapokat küldeni (amit napjainkban felváltott a modern elektronikus üzenetváltás), az aprósütemények készítése közben hangulatteremtő karácsonyi dalokat dúdolgatva forgolódni a konyhában. Nálunk nincs hagyománya a másoknál ismert betlehemezésnek, de a betlehemállításnak igen. Nemcsak a Szent Miklós-plébániatemplomunkban, hanem a családi házaknál is. Egy másik szokás a „Szállást keres a Szent Család” is nagyon sok püspöki lakost mozgósított. Csoportokat alakítva advent idején meghatározott sorrendben kopogtattak egymás házána a bejáratú ajtón és szállást kerestek a Szent Családnak, hogy az újszülöttet, Szűz Máriát és Szent Józsefet ábrázoló képet imádkozva adják át az őket befogadó családnak. December 23-tól a következő évig ez a család lett a „szimbolikus szállásadó”, majd a következő évben ők indították a szálláskeresést, ügyelve arra, hogy most majd egy másik család kerüljön a sor végére. Megjegyzem, hogy ez a szokás még ma is él, s a Csemadok-tagok két csoportja, ha eljön az ideje, még keresi a szállást a Szent Család részére.

Ugyancsak december 24-e előtt kellett felkészülni az ünnepkörre, régebben a nagytakarítást és sütést követően a szenteste előtti utolsó napon a feldíszított karácsonyfa – a XVII. századtól az ünnepek egyik szimbóluma – is a helyére került. Tudomásom szerint nálunk csupán a XIX. században terjedt el, kezdetben alma, dió, mézeskalács díszítéssel, később szalancukor lett a menő, amit többen saját maguk készítettek el. Ünnepi hangulatú tárgyakat inkább a közelmúltban kezdtünk használni mind bel-, mind pedig kültérben.

Több évszázados hagyomány a december 24-i böjtölés, ezért a legtöbb családban karácsony estéjén bableves, lencseleves, mákos guba, alma, bejgli került az asztalra, amit mára főleg a ponty és egyéb halételek váltottak fel. Mái é bennem annak emléke, ahogyan nagybácsink a megterített asztalra magvakat szórt (amit később a szárnyasoknak dobott) az asztal alá pedig szalmát tett (amit később a jóság alá halmozott), hogy

az állatok is egészségesek legyenek. Ez minden évben megismétlődött. Nagykarácsony napján búcsút intve a böjtölésnek a család apraja-nagyja a szépen megterített, minden jóval bőségesen megrakott asztal mellett foglalt helyet.

Jó pár évtizeddel ezelőtt az akkori szokásnak megfelelően szüleimmel és testvéreimmel mendikáláson vettem részt. Végigjártuk a rokonainkat, hangulatos karácsonyi énekekkel kívántunk kellemes ünnepeket, a rokonságból majdnem mindenki csatlakozott hozzánk. Utolsó megállónk anyai nagyszüleinknél volt, mivel ők laktak a legközelebb a templomhoz, ugyanis befejezőként az éjféli misével megkezdjük az egyházi ünneplést. Akkoriban sokszor frissen hullott hóban rőt-tuk az utcákat és a kellemes „népvándorlás” folyamán sok-sok csoporttal találkoztunk, mindenki a szereteteinek volt boldog ünnepet kívánni. Mindez olyan erős hatással volt rám, hogy mind a mai napig, most már baráti körrel, járunk mendikálni. A családi vacsora elfogyasztása után találkozunk és egymást meglátogatva a hagyományoknak megfelelően éneklünk, elmondjuk a jókívánságainkat. A háza belépést csak mendikálás után kaptak a látogatók. Valamikor a legelején eldöntöttük, hogy az egyedülálló, közkedvelt csemadokos Reicher Lujzika néni is felkerestük karácsony estéjén, láthatóan örömet szerezve ezzel neki. Nem sokkal később hosszú évek során másik kedves barátunknál Nagy József festőművésznel fejeztük be utunkat. Az ő emberségének és művészi tehetségének köszönhetően minden évben családunként saját készítésű ajándékot kaptunk tőle. Volt közöttük olyan, hogy külön-külön megrajzolt képeslapra köszöntőt írt, máskor például egy rajzlapból kivágott kéményseprő kalapját megemelve köszönt boldog újévet. Ezek az apró ajándékok számunkra nagyon értékesek voltak, és maradtak, mert tudtuk, az elkészítésük folyamán végig ránk gondolt. Mi voltunk az elsők, akik a saját készítésű nagyméretű betlehemét láthattuk otthonában, amit később a plébánia templomunkban is bemutatott. Úgy osztottuk be az időnket, hogy nála igénye szerint hosszabban beszélgethessünk, befejezőként együtt mentünk az éjféli misére. Szüleinktől átvett szokásnak tudhatjuk be, hogy utána átmentünk a paplakba egyházi előjáróinknak is szeretetteljes,

meghitt ünnepeket kívánni. Arra már nem emlékszem mikor maradt el e szerintem tiszteletadó gesztus. A családi karácsony középpontja a karácsonyfa és az ajándékozás. A csodálatos karácsonyfa látványa mindig lenyűgöző, főleg akkor, ha saját készítésű díszekkel vannak felöltöztetve, de nem elhanyagolható az sem, ha vásárolt tárgyakkal értünk el esztétikus végeredményt.

Amint fentebb említettem kezdetekben sok mendikáló csoporttal találkoztunk még felnőtté válásunk után is. Egyszer csak arra lettünk figyelmesek, hogy rohamosan fogytak a csoportok, kijelenthetem mára már teljesen elfogytak. Sajnálatomra mostanában csupán éjféli körli érzékünk mozgolódást, ami nem az egymás látogatásnak köszönhető, inkább az éjféli misére indulásnak. A megszokadt szálát lehetetlen újra összekötni. Ha csoda módra mégis megtörténne, azt az „újkori” legboldogabb karácsonyomnak tartanám.

Ezt az érzésemet magam nem tudnám úgy leírni, mint Nicolas Barreau tette, ezért befejezőként az ő gondolatait használom: „Van a karácsonyban valami, ami újra meg újra viszaröpít magunkhoz, az emlékeinkhez, vágyainkhoz, egész gyermeki lényünkhöz, amellyel még mindig tágra nyílt szemmel ámuldozva várjuk a csodát a titokzatos ajtó mögött.”

Nagy Elza

a Csemadok Pozsonypüspöki Alapszervezetének elnöke

„Ked sa blízí tá noc, čo má magickú moc, neč stichnu nářdy řetky dšné slavy, a začne nekonečná doba nová, keď každý má na Zemi miesta dost a plamienok lásky je večný boš. Od Ježiška balík zdravia - vřácny poklad ako vřavia. Lásku, šťastie, žiadne bádky, pobodu a krásne sviatky!”

S týmito myšlenkami praje požehnané Vianoce a šťastný Nový rok všetkým čitateľom Biskupických novín
Izabella Jég
Vaša miestna poslankyňa
a podpredsedníčka MOC Csemadok

„Karácsony van! Kisejzusom, ugye, ballod szavam?
Segis nekem, hogy még jobban ismerhessem magam!
Segis, hogy a testvéremnek jó testvére legyek, szeretetem tőled kapjam, hogy szeressenek és megértessenek a világot és az embereket! Karácsony van, Kisejzusom! Téged ünneplünk!
A bit, a béke és a szeretet legyen mindig velünk!”

Ezen gondolatok jegyében kívánok minden kedves újságolvasónak meghitt, békés karácsonyt és vírusmentes boldog újévet!
Jég Izabella
önkormányzati képviselő
és a Csemadok asz ügyvezető alelnöke

Vianoce, pravé sviatky rodiny

Slávnosť Vianoc sa s kresťanstvom rozšírila po celom svete s istými rozdielmi vo zvykoch a tradíciách. Kresťania Vianoce považujú za jeden z najdôležitejších sviatkov, ateisti ich prežívajú ako sviatok všetkých ľudí. Čo však obe skupiny spája, sú atribúty charakterizujúce sviatky od 24. decembra do 5. januára a to sú: láska, radosť, pokoj, rodina, domov, spolupatričnosť, priateľstvo.

Vianočné zvyky sa menili podľa miestnych kultúr, výraznejšiu podobu mali v lokalitách vidieckeho charakteru ako bola tá naša, ktorú ovplyvnila blízkosť veľkomesta Bratislavy. Napriek tomu aj v Podunajských Biskupiciach stále žili tradície, na ktoré si spomínam z detstva. Príprava na Vianoce sa netýkala iba zvykov zaobštaráť darčeky, poslať pohľadnice (ktoré dnes nahradili moderné elektronické správy), pečenia a príprave koláčikov, chýbať nemohli ani vianočné piesne, ktoré vytvárali atmosféru blížiacich sa Vianoc.

V Biskupiciach sa síce nekonali tradičné pastierske (betlehenské) hry, ale v kostole aj v domácnostiach sme mali Betlehemy – miesto narodenia Ježiška. Ďalšou udalosťou do ktorej sa Biskupičania veľmi aktívne zapájali bolo „hľadanie nocľahu pre Svätú rodinu“. V adventnom čase sa vytvorili skupiny, ktorých členovia klopali na vstupné brány domov a hľadali nocľah pre novorodenca s Pannou Máriou a Svätým Jozefom, ktorých svätý obraz hostiteľská rodina prevzala pri modlitbe. Rodina z 23. decembra mala obraz u seba po celý rok a začínala nasledujúci rok v poradí, aby ďalšia rodina bola posledná. Podotýkam, že tento zvyk sa zachoval dodnes a členovia Csemadoku minimálne v dvoch skupinách v predvianočnom období hľadajú nocľah pre Svätú rodinu.

Pred 24. decembrom sa bolo treba pripraviť na sviatky, čo znamenalo veľké upratovanie, pečenie a na poslednú chvíľu musel byť ozdobený vianočný stromček – symbol Vianoc pochádzajúci z 12. storočia. V našej oblasti je to len od 19. storočia. Spočiatku bol zdobený jablkami, orechmi a perníkovými figúrkami, neskôr prišli do módy salónky, ktoré si mnohí ľudia vyrábali sami. Dnes už používame rozličné dekoratívne predmety v interiéri aj exteriéri.

Čo v rodinách po stáročia zostalo, bol prísne držiavaný pôst. Štedrovečerné jedlo bola jednoduchá fazuľová alebo šošovicová polievka, orechový a makový koláč, jablko. Tieto jedlá novšie nahradili hlavne kapry a iné rybie pokrmy. V tomto kontexte mám milú spomienku. Jeden z našich strýkov posypal prestretý stôl semienkami a pod stôl dal slamu, aby potom semienkami nakrmil hydinu, a slamu roztrúsil pod dobytok a takto zabezpečil zdravý vývoj zvierat. Po rozlúčke s pôstom sa na prvý vianočný sviatok členovia rodiny posadili k slávnostne pripravenému a bohato nachystanému stolu.

Pred niekoľkými desaťročiami som bola prvýkrát so svojimi rodičmi a súrodencami vinšovať, ako to bolo v tom čase zvykom. Navštívili sme svojich príbuzných a vianočnými koledami sme im popriali šťastné sviatky. Takmer všetci sa k nám pridali

a naša posledná zastávka bola u mojich starých rodičov, ktorí bývali ku kostolu najbližšie. Odtiaľ sme sa spoločne vybrali na polnočnú omšu – začať cirkevné slávenie sviatkov. Veľakrát sme sa brodili v čerstvom snehu a stretli sme mnohých susedov, ktorí boli tiež u svojich príbuzných popriať im šťastné a veselé sviatky. To všetko malo na mňa taký silný vplyv, že tento drahocenný zvyk dodnes zachovávam. Žiaľ už len s priateľmi. Stretneme sa po rodinnej večeri, navštevujeme sa, ale povolenie vstúpiť do domu dostaneme až po zaspievaní koledy. Na začiatku sme sa rozhodli zastaviť u osamelej, v Csemadoku veľmi obľúbenej Lujziky Reicherovej, ktorá sa na nás vždy tešila. Našu púť sme ukončili u nášho jedinečného priateľa, akademického maliara Jozefa Nagya. Vďaka jeho ľudskosti a umeleckému

talentu sme boli obdarovaní jeho vlastnoručne vyrobenými darčekom, medzi ktorými boli pre každého osobitne nakreslené pohľadnice s vinšom, napríklad vystrihnutý kominár, ktorý zdvihnutím klobúka vinšoval sviatky, a mnohé iné. Ako prví sme videli v jeho dome veľký Betlehem vyrobený z plechu, ktorý neskôr vystavil aj vo farskom Kostole sv. Mikuláša. Po družnej debате sme spolu s ním šli na polnočnú omšu. Podľa zvyku našich rodičov sme po omši zašli aj na faru zaželať kňazom láskyplné, požehnané sviatky. Stredobodom Vianoc je vianočný stromček. Pohľad naňho je vždy ohromujúci, najmä keď je zdobený vlastnoručne vyrobenými ozdobami.

Vráťim sa ešte k už spomínaným štedrovečerným návštevám, kedy sme mnoho ľudí stretávali na uliciach. Postupne ich ubúdalo, nakoniec úplne zmizli. Až okolo polnoci sa objavia cestou na polnočnú omšu. Pretrhnutú niť je ťažko znovu spojiť, ak by sa to zázrakom predsa len stalo, považovala by som to za svoje „novodobé“ najšťastnejšie Vianoce.

Tieto svoje pocity by som nedokázala vyjadriť tak, ako to napísal Nicolas Barreau: „Vo Vianociach je niečo, čo znovu a znovu letí späť k nám, sú to naše spomienky, naše túžby, celá naša detská bytosť, s ktorými v úžase čakáme na zázrak za tajomnými dverami“.

Elza Nagy
predsedníčka ZO Csemadoku

Jesenné radovánky

Jeseň bola v našej materskej škole na Estónskej 3 bohatá nielen na krásne, pre toto obdobie typické farby, ale najmä na zaujímavé aktivity, ktoré sme spolu s našimi deťkami absolvovali.

Tradičnú Šarkaniádu, ktorá sa i uplynulé roky stretla s veľkým úspechom, sme nemohli ani teraz vynechať. Do tvorivého procesu sme zapojili samozrejme i rodičov a výsledok bol očarujúci. Priestory našej materskej školy tak vyzdobili šarkany rôznych veľkostí, z rôzneho materiálu, mnohé rodiny siahli opäť po odpadových materiáloch a vytvorili veľmi neobvyklé eko-kúsky.

Šarkanov vystriedali jabĺčka a naše škôlkarské jabĺčkobranie. Keďže sme nemohli navštíviť ojazstný jablkový sad, premenili sme si naň pomocou výrobkov našich detí chodby, šatne a triedy.

Čochvíľa skončí jeseň svoje kraľovanie a vystrieda ju zima. Už teraz usilovne pripravujeme s deťkami zimné aktivity, ktoré k tomuto času v roku neodmysliteľne patria a veľmi sa na toto obdobie teší-

me. Na záver tohto nie úplne bežného roka chceme popriať všetkým najmä veľa zdravia. Kúzlo Vianoc nikdy nekončí a jeho najväčšími darmi sú rodina a priatelia.

Mgr. Eva Malár
učiteľka MŠ Estónska 3

Jeseň v škole

Ako vždy, aj tento rok naša škola usporiadala prehliadku plodín. Do programu sa zapojili aj naši družinári a vytvorili veľmi pekné práce. Pre našich prvákov sú tieto tradičné školské programy nové a s veľkou radosťou pripravovali krásne výtvy z rozličných materiálov.

Maličké prstíky lepili lístie, vyfarbovali sovy, slimáky, vyrábali ježkov z lístia. Ostatné triedy prvého stupňa vyrábali tie najúžasnejšie zvieratká a škriatkov s kukuricovými teličkami, cibulovými hlavami a bocianov vykladaných z bôbov. Nemohlo chýbať ani naše každoročné vyrezávanie tekvíc. Deti, ktorým pomáhali aj pani učiteľky, si to užívali a rodili sa strašidelné výtvy. S potešením sme sledovali ich radostné očká, keď dokončili prácu. Niektorí si tieto úžasné výtvy odniesli domov, ďalšie malé nádherné diela zdobia záhradu našej školy. Žiaci 3. ročníka v družine vytvorili projekt pri príležitosti Svetového dňa Zeme a potom zasadili krík do záhrady našej školy. Na tento projektový deň sa deti pripravovali s veľkou starostlivosťou, aby rovesníkom odovzdali svoje najlepšie vedomosti. K mesiacu november patrí aj oslava Svätého Martina, ktorú nemožno vynechať. Pri tejto príležitosti sa v našich družinových skupinách konali kruhové hry, zneli piesne a milé básničky. Na oknách je výzdoba s husacími motívami a husy z papiera. Aj my, učiteľka, sa každoročne horľivo pripravujeme na tradičné programy našej školy, pretože sme vždy očarení prácou našich žiakov.

Bc. Klaudia Kissová
vychovávateľka ZŠ Vetrárska

V školskej jedálni nám chutí

Od začiatku školského roku 2020/2021 sa na ZŠ Podzáhradnej spustila prevádzka zrekonštruovanej školskej kuchyne s jedálňou. Miestna časť Podunajské Biskupice umožnila našim zamestnancom školskej kuchyne pracovať v nových, moderných priestoroch. Zmena nastala aj v personálnom obsadení zamestnancov. Pod vedením pani vedúcej Andrei Dullovej sa kvalita stravovania aj poskytovania služieb posunula na oveľa vyššiu úroveň ako tomu bolo doteraz. Platby za stravu aj odhlasovanie obedov škola realizuje

prostredníctvom aplikácie strava.cz., čo umožňuje stravníkom mať neustály prehľad o platbách, odhlasovaní obedov a podobne. Usmiate pán kuchár s pani kuchárkami a pomocnými silami prispievajú k dobrej nálade a kvalitnejšej strave v našej jedálni. Spokojnejší sú aj rodičia a učelia. Preto sa touto cestou chceme poďakovať všetkým zamestnancom školskej kuchyne za ich namáhavú prácu, ústretovosť a milé úsmevy.

Mgr. Gabriela Fajnorová
zástupkyňa ZŠ Podzáhradná

Ősz az iskolában

Mint mindig, ebben az évben is iskolánk megszervezte a hagyományos őszi termésbemutatót. Napköziseink is bekapcsolódtak a programba és szebbnél szebb munkákat alkottak. Elsőseink számára ezek az iskolai hagyományos programok újak, de nagy örömmel készítették a szép mun-

kákat. Apró, kis ujjak ragasztották, színezték a baglyokat, csigákat, levél testű sünöket. A többi alsós osztály már rutinosan készítette a csodásabbnál csodásabb állatkákat, a kukoricatestű, hagymafejű manókat s a babból kirakott golyókat. A minden évben megrendezett tökfaragás most sem maradhatott el. A gyerekek élvezték és ijesztő kreációk születtek, amelybe a tanító nének is besegítettek. Örömmel néztük, ahogy felcsillantak a szemek egy - egy munka befejezésével. A csodás alkotásokat néhányan hazavitték a többi kis csodás munka iskolánk kertjét díszíti. Harmadikosaink a napköziben a Földünkért Világnap alkalmából készítettek egy tanulságos projektet, majd iskolánk kertjébe bokrot ültettek. Nagy gondossággal, odafigyeléssel készültek erre a projektnapra, hogy legjobb tudásukat adják át társaiknak. A novemberi hónapban nem hiányozhat a Márton-napi vigadalom sem. Napközis osztályainkból kihallatszott Márton nap alkalmából játszott körjátékok, énekek és aranyos versikék. Ablakainkban libával díszített kátyák, papír ludak ékeskednek. Mi tanárok is minden évben lelkesen készülünk iskolánk hagyományos programjai megtartására, mivel mindig elvarázsolnak bennünket diákjaink munkái.

Bc. Kiss Klaudia
nevelőnő Alapiskola és Óvoda Pozsonypüspöki

Spomienka

S veľkým žiaľom sme prijali správu, že dňa 24. novembra nás náhle opustil náš drahý kolega a priateľ **Róbert Menyhart** vo veku 48 rokov. Budeme na neho spomínať s úctou a vďakou za jeho skvelú prácu. V mene miestneho úradu v Podunajských Biskupiciach vyjadrujeme celej jeho rodine a priateľom úprimnú sústrasť.

Blahoželanie

Milovaná mamička a babička **Eva Kissová** z Podunajských Biskupíc sa dňa 24. decembra dožíva krásnych **70. narodenín** a v ten deň oslavuje aj svoje meniny. Pri tejto príležitosti jej zo srdca blahoželajú, prajú pevné zdravie a šťastie deti Eva a Štefan s rodinami.

Drága Édesanya!

„Észre sem veszed, úgy telnek az évek. Ami kedves a számodra, azt soha nem felejtéd. Repülnek az évek, gyermekeid, unokáid nőnek. A sok-sok emléket a szívedbe rejted!”

A drága édesanya és nagymama, **Kiss Éva** Pozsonypüspökin, december 24-én ünnepli **70. születésnapját** és egyben a névnapját is. E kettős ünnepén éltesse őt az Isten. Szívből kívánnak sok boldogságot, erőt, egészséget szerető gyermekei Éva és Pityu családotul.

Spomienky

„Bolestou unavený tíska si zaspal, zanechajúc všetkých, ktorých si mal rád.”

Dňa 27. novembra uplynuli 3 roky, čo dotýklo šlachetné srdce nášho milovaného manžela, otca a dedka **Ernesta Putza**.

S láskou na neho spomína manželka a deti s rodinami.

„Nem jön haza, akit vártak, ó mily nagy fájdalom ez a családnak. Kérjük számunkra a hit vigaszát, az Atyánk házában lesz majd viszontlátás.”

November 27-én múlt 3 éve, hogy a szerető férj, gondos édesapa **Putz Ernő**, a feltámadás reményében alussza álmát. Emlékét ápolva gondolnak rá szerettei. Özvegy felesége és gyermekei családotul.

„To, že si odišla navždy v srdci bolí a zabudnúť mi nedovolí.”

Dňa 6. decembra uplynulo 5 rokov, čo nás navždy bez rozlúčky opustila naša milovaná babička **Anna Mikóczyová**.

S láskou na ňu spomína dcéra a vnučka Lenka s rodinami.

Odpočívaj v pokoji milá babička.

„Kto ho poznal, spomenie si, kto ho mal rád, nezabudne. Žiješ v srdciach tých, ktorí Ťa milovali.”

Dňa 26. decembra tomu bude 10 rokov, čo nás navždy opustil milovaný manžel, otec a dedko **Eugen Kotlár**.

S láskou na neho spomínajú manželka, deti s rodinami a ostatná rodina.

„Már 10 éve pihsz a néma hant alatt, a végtelenség őrzi csöndes álmodat. Elmentél tőlünk, mint lenyugvó nap, de szívünkben élsz, és mindvégig ott maradsz.”

December 26-án, halálának 10. évfordulóján szeretettel emlékeznek a szerető fájre, édespára és nagyapára, **Kotlár Jenőre** övéi. Özvegy felesége, gyermekei családotul és a rokonság többi tagja.

„To, že si odišiel navždy v srdci bolí no zabudnúť nám nedovolí.”

V decembri uplynie 5 rokov, čo nás navždy opustil náš milovaný otec a manžel **Ludovít Benkovics**. V našich srdciach je miesto, ktoré patrí len a len tebe a nikdy sa to nezmení.

S láskou každý deň spomínajú manželka Anna, syn a dcéra.

Nevyhadzujte knihy, darujte ich nám.

Kontakt:
0907 701 786

Vyskúšajte našu metódu. Poradíme vám, ako správne začať, ukážeme, ako sa správne stravovať a hýbať. S nami dosiahnete výsledky a svoju vysnívanú postavu.

- ✓ cukrovka, zvýšený cholesterol
- ✓ tráviace ťažkosti a zlé stravovacie návyky
- ✓ alergia alebo intolerancia na jedlá
- ✓ zlý spánok a slabá imunita

UPLATINITE SI ZĽAVU NA ÚVODNÚ KONZULTÁCIU -20 %

NATUR HOUSE
Odborníci na zdravé chudnutie

Platí iba na pobočke Kazanská 19, Podunajské Biskupice, 0911 830 000

Vitamíny na imunitu

Ked' rozhoduje kvalita

Vitamíny Jamieson pre vaše zdravie

KDE? ...v lekárni ZELENA FARMACIA

Uzbecká 20/A, Bratislava, tel. 02/4524 5135,
0918 901 090; PO-PI 8⁰⁰-18⁰⁰ & SO 8⁰⁰-12⁰⁰ **DECEMBER**

ZELENÁ FARMÁCIA microlife **SUPER CENA**

■ LIEKY SI VYZDVIHNETE NA 1 NÁVŠTEVU!

Využite výber liekov na **ELEKTRONICKÝ RECEPT**
+ získajte váš **VERNOSTNÝ BONUS!**
Informácie na tel.: 0918 901 090

- široká ponuka liekov a doplnkov
- individuálna príprava liekov
- - kvapky, masti, roztoky...
- meranie krvného tlaku, cholesterolu, glukózy
- zdravotnícke pomôcky, digit. tlakomery, teplomery
- veterinárne prípravky - odcervenie, vitamíny...
- **PARKOVANIE PRI LEKÁRNI!**

+ PORADENSTVO A ÚSMEV NAVYŠE

BP 3AG1 Green
5 rokov záruka Adaptér zdarma

IN WHITE

ZUBNÁ AMBULANCIA

- Kompletne ošetrovanie zubov
 - Bezbolestná stomatológia - laserová terapia
 - Fixné zuby za jeden deň
 - Chirurgické zákroky
 - Zubné implantáty
 - Ošetrovanie detí
 - Dentálna hygiena
 - Profesionálne bielenie zubov
- NOVINKA!**

Vyrovňavanie zubov neviditeľným
strojčekom SMILEZOR

Mgr. Attila **Csontos**

Mob.: 0903712455

Padlých hrdinov 71, 821 06 Bratislava

www.inwhite.sk, inwhite@inwhite.sk

Zdravie
sa začína
v ústach

PRÍJÍMAME NOVÝCH PACIENTOV

V tajničke 12/20 sa ukrýva meno významného biskupického rodáka a uznávaného historika.

	javorový porast	vyhlásil za neplatné	MPZ Rumun-ska	ROKL, RORE, THAT	oslovenie otca (maď.)	osmanský básnik (Baba)	pravde-podobne	GÜL, ORNÁT, AMARAK	kruh, po ma-ďarsky	sťa, sťa-by	zázrak		ozdoba jeleňa	hrabfami premies-til	letecká raketa
ročné obdobie				domáce meno Agáty				čmud, dym pikoam-pér (zn.)				polovica			
český súhlas				2 radosť fanúšika								skr. adresy vývrt			
vojen-ské učilište			atlétov hod lyžiarsky klub												veda o mrav-nosti
nožnice, po ma-ďarsky					Správne odpovede posielajte poštou na adresu MiÚ Podunajské Biskupice, Trojičné nám. 11, 82561 Bratislava, mailom na: biskupickenoviny@gmail.com, alebo osobne do schránky Biskupické noviny vo vestibule MiÚ. Za správne vylúštenie krížovky 11/20 získavajú knihu Tisíc a jedna noc Karin Palatinusová, František Debnár a Jana Patková. Gratulujeme!						taliansky skladateľ (16. stor.)				
Gottov klavirista (Rudolf)											tento, po an-glicky				
rímska štvorka			komen-tár, poz-námka	áno, v New Yorku							erna	pracov-níci s pluhom	udieraj 1		
3											protiklad EČV Trenčína				
všetci, po ne-mecky					hľa, pozrite	ktorým smerom	zn. číslidla na vane	KÖR, ALLE, OLLÓ	osobné zámeno	šúchala obyvateľ potoka					
	potom	japonské mesto erbium						kňažské rúcho armádny rekord						popevok	zapnuté (výpočt. technika)
priateľ človeka				hlavné mesto Kuby							violon-čelo				
oroduj, po latinsky				okrasný poloker z Kréty							ázijský štát (Teherán)				

Správna voľba

Vianočné náklady

už v novej predajni

BRATISLAVA

UL. SVORNOSTI

Krásne Vianočné sviatky všetkým Biskupičanom!

„Nech sneží do reči a nech znie tichá pieseň, nech sme zas všetci aspoň chvíľu človečí a nepoznáme tiešeň. Nech vaše srdcia naplnia sa medom a každé slovo zachutí vám chlebom. Nech ste zdraví, šťastní a bez veľkých starostí, prajem vám vo sviatky Božie len dôvody k radosti.“

Všetkým Biskupičanom zo srdca želám požehnané adventné obdobie a krásne prežitie vianočných sviatkov. Veľmi si prajem, nech na Božie narodenie príde uvoľnenie atmosféry, pravá radosť a pokoj, ktoré si každý z nás zaslúži.

Mgr. Zoltán Pék
starosta

„Fehérbe öltözött karácsonyi álom megnyugvó időszakára vágyom. Járjon át hideg estén kandalló melege, s hozzon a kis Jézus hitet, szeretetet.“

Pozsonypüspöki minden lakosának őszinte szívvel kívánok áldott adventi felkészülést és boldog karácsonyi ünnepeket. Nagyön bízom abban, hogy az Istengyermek születésnapját mindannyian oldottabb légkörben, igazi örömben és békességben ünnepelhetjük meg.

Pék Zoltán,
Pozsonypüspöki polgármestere

Milan Rúfus: Vianočná
koleda

„V mestečku Betleheme,
v jasličkách na slame leží to
dieťaťko, na ktoré čakáme.
Anjelik bez krídel, Boží i člo-
večí. Nikto ho nevidel, každý
ho dosvedčí, darček mu nesie
tam ... Aj ja mu do diaľky
srdiečko posielam namiesto
hrkálky.“

Prajeme všetkým našim
obyvateľom pokojné prežitie
Vianoc v domovoch plných
lásky, pokoja a porozumenia
v kruhu svojich najbližších.

poslanci miestneho
zastupiteľstva

Vianočné prekvapenia

Dlho som premýšľal, čím by som mohol urobiť radosť našim mladým biskupickým rodinám a darovať im môj osobný malý darček k Vianociam. Na spoluprácu som pozval fotografku, ktorá im na krásnom vianočnom pozadí urobí sviatočné fotografie ich ratoleští alebo celej rodiny. Následne ich tak budú môcť darovať svojim blízkym a zostane im aj pekná spomienka na tohtoročné vianočné sviatky. Samotné fotenie sa bude konať počas troch dní v **piatok 11. 12. od 13:00 do 19:00, v sobotu 12. 12. od 9:00 do 19:00 a v nedeľu 13. 12. od 9:00 do 19:00 v Dome kultúry Vetvár**. Vo vetraných priestoroch sa budú fotiť rodiny v 30. minútových intervaloch, preto poprosím prípadných záujemcov o časovú rezerváciu na mojom sekretariáte **na tel. čísle: 02/402 09202**. Prosím prijmite tento môj malý dar pre vás, ide o pilotný nápad a ak sa osvedčí, verím, že v budúcnosti budeme môcť potešiť podobným spôsobom viacerých z vás.

Zároveň som si pre naše deti pripravil prekvapenie v podobe vianočnej schránky. Mnohé z nich

majú stále úprimnú radosť z vianočných darčkov, o ktorých napísali alebo ich nakreslili v liste pre Ježiška. V tomto čase čakania na najkrajšie sviatky roka, môžu detičky napísať do listu svoje vianočné želania a sny a vhodíť ho do jeho vianočnej schránky vo vestibule miestneho úradu na Trojičnom námestí počas pracovných dní do **15. decembra**. A aby Ježiško vedel, komu pranie patrí, nech deti nezabudnú uviesť svoje meno a adresu bydliska.

Zoltán Pék